

Z Českých vlastí.

Hodný krajan. — Náděnice Anna Hreníjaková, přistěhovalá z Ruvy Ruské, pracovala v modřické cukrovaru, kde měla též byt. Onedlhy ve vysokém stupni těhotenství odešla se do zemské porodnice v Brně a před odchodem odevzdala své úspory 370 korun pacholkuvi Vlně. Zapolskému, se kterým žije ve společné domácnosti, aby je opatroval. Druhý den po jejím odchodu, 12. m. m., Zapolský odpoledne ve společnosti náděnicka Mikuláše Holka z Kolomyje vyšel si do hostince Vyhřídalovala v Přízřeněch a tam popíjeli až do večera, než podnapili se dali na zpáteční cestu. Cestou si chtěl Zapolský odpočinouti, sedl do příkopu a též usnul. Příležitostí té vyuzítkovat Holka a všechny úspory Hreníjakové, které měl Zapolský u sebe, mu odebral. Jakmile Zapolský procihl a peněz zpozoroval, pustil se s pacholkem Janem Lienerem za Holku, kterého dohonil, když spěchal k vlaku, kterým hodlal ujet. Oba ho zastavili, Holka však krádež zapíral; nedelal s ním však dlouhých řečí a duktálně ho prohledl. Naslil u něho z ukradených peněz 340 korun, více prý neukradl. Zapolský s Lienerem Holku zavedl k saňáři, který poslal pro četníka. Holka byl zatčen a dodán k ženskému soudu do vyšetřovací vazby.

Choromyslní lupiči. — Dne 8. října minulého roku proveden byl v krámské klenotnické Gustava Sandra v Jugmannově třídě na Hořejším Novém Městě odvážný lupičský konsekv. V pravé poledne přišli do krámské, kde přítomem byl bratr klenotníků Josef Sander. 19letý cisáček František Růžička a 20letý klenotnický dělník Václav Hofreiter a dali si předložit k prohlédnutí několik briliantových prstenů a zlatých retézů k hodinkám. Pojednou skočil Růžička po Sandrovi a uchopil ho s takovou silou za krk, že klenotník klesl k zemi. Mezitím, co Růžička Sandra škrtil, uloupil Hofreiter osm zlatých retézů v ceně 500 korun a oba se dali na útěk. Sander volal o pomoc a oba lupiči byli ihned pronásledováni kolegy. Na útěku mířili oba lupiči na stihatele těžítky v podobě browningových pistolí, byli však chybeni. Růžička na Václavském náměstí a Hofreiter na Příkopě. Státní zastupitelství podalo na oba žalobu pro zločin loupeže a oba zodpovídali se dne 17. prosince 1915 před šestičlenným senátem pražského trestního soudu. Při přelíčení vylo na jevo, že oba obžalovaní trpí epileptickými záchvaty. Na návrh jejich obhájců se soud usnesl, aby byl duševní stav obou obžalovaných zkoumán soudními lékaři. Když byli obžalovaní odváděni do vyšetřovací vazby, stal se vzrušující výjev. Růžička pojednou priskočil k zábradlí a chtěl se s výše druhého patra vrhnouti v sebevražedném úmyslu do přízemí. Byl však dvěma belgými vzhlední dozorei vězňů odtržen a tu, stížen byl prudkým epileptickým záchvatem. O té doby zkoumán byl duševně stav Hofreitera a Růžičky soudními psychiatry profesorem drem. Slavkem a drem. Prokopem. Nyní podali soudní lékaři posudek v tom smyslu, že oba lupiči jsou duševně abnormální. Následkem toho bylo trestní řízení proti nim zastaveno a Hofreiter a Růžička budou v nejbližších dnech dopraveni do ústavu pro choromyslné.

Ze soudu vojenského. — Po drobnostmi i motivem zajímavý případ projednáván byl před pražským zombračanským soudem. — Jednalo se o žalobu na 41letého ženatého bedláře Josefa Vaněčka z Maršovic u Benešova, který byl obviněn, že dne 16. července 1915 v Karlíně proti Anně Hejnové v úmyslu, aby jí zavraždil, tak jednal, že Hejnově vrazil z toho jedním smrt. V žalobě uvedeny byly následující okolnosti: Dne 16. července min. roku šel kondukter Václav Uřeš před 12. hodinou noční z Žižkova do Karlína. Když přišel k viaduktu dráhy ve Vlněhradské třídě, zaslechl Uřeš v bezprostřední blízkosti střešnou ránu. Uřeš se zalokl a uskočil za stoup viaduktu a když vyhlédl, spatřil, jak pod viaduktem se nějaká žena skládá. Uřeš běžel potom do blízkých káren a na cestě zaslechl ještě druhou, značně slabší střešnou ránu. Zatím přechytila

la k viaduktu na pokřik Uřešův polietní hlídka, sestávající z nadstrážníka Františka Mayera a strážníka Rudolfa Kučery. Pod prvním obloukem ležela mrtvola starší ženy a vedle ní ve vzdálenosti asi pěti kroků klečel vojín, který taktéž na hlavě krvácel. Vojín držel v pravé ruce vojenskon pušku, v levé pak svíral křivočivý revolver. Strážník Kučera odůl vojínovi pušku a chtěl mu vzít z ruky revolver. Postřelený však se bránil s vynaložením všech sil a revolver byl mu odňat teprve za přispění nadstrážníka Mayera. Na to odvedla policejní hlídka zraněného vojáka do záložní nemocnice Červeného kříže ve Ferdinandových kasárnách a tu byl v něm zjištěn obžalovaný, který počátkem války nastoupil službu vojenskou a přidělen byl hlídce oddělení železničního pluku. Mrtvola za střešné, v které zjištěna byla 38letá výpomocná číšnice Anna Hejnová, zaměstnaná v restauraci "U Rozvářilů" na Poříčí, dopravena do německého ústavu pro soudní pitvu. Soudní pitvou, kterou provedli soudní lékaři pp. profesor dr. Dittrich a dr. Kalmus, bylo zjištěno, že jednalo se o střelnou ránu, která proběhla směrem od leva na pravo hrudníkem, pak pronikla pravým ramenem a končila v pravém loketním kloubu. Projektil vypálen byl z vojenské pušky systému "Werul" a rána vypálena byla z bezprostřední blízkosti. Vyšetřováním zjištěno, že duševní stav byla odmláditá láska a žárlivost na jiného. Během svého pobytu v Praze seznámil se Vaněček s Hejnovou a zamiloval se do ní. Hejtmánová však chovala se k němu jako ke každému jinému muži a to asi Vaněčka popuzovalo. Vaněček docházel velmi často za číšnicí a hleděl jí přimluvit, v osudnou noc komal Vaněček službu strávil pod karlínským viaduktem a tu právě šla Hejnová s nějakým milencem, nevědouc, že se setká s druhým nápadníkem. V rozčilení pak Vaněček provedl krádež. Když viděl, co provedl, pokusil se Vaněček o sebevraždu a vypálil si z revolveru střelu do levého spánku. Tím způsobil si Vaněček velmi těžké, životu nebezpečné zranění a projektil věz mu losud v lebeční kosti. Ještě po dopravení do karlínské nemocnice spěchati chtěl Vaněček sebevraždu a posíl, aby mu byla dána zbraň, aby se mohl usmrtit. Vaněček popírá rozhodně, že Hejnovou zastřelil a prohlašuje, že ani neví, že jest vojákem. Památuje prý se pouze na to, že naposled pracoval v jedné továrně na petrolej a velice prý se divil, když se probudil v nemocnici a viděl, že je oblečen ve vojenský stejnokroj. Vzhledem k tomuto hájení byl duševní stav Vaněčkův zkoumán soudními psychiatry, šetření však mělo výsledek záporný. Vaněček líčen jest jako člověk uzavřený a společnost nemilující, jako voják ve službě správný a pořádku milující. Na svoji ženu bezdůvodně žárlí, doma byl nervosní a stěžoval si často na bolení hlavy. Když na stoupil vojenskou službu, Vaněček dojížděl velmi zřídka k manželce, za to však často navštěvoval svoji sestru, na Žižkově bydlel. Také v den šnu zdržel se u ní dlouho do noci, byl však úplně klidným. Vojenské státní zastupitelství podalo na Vaněčka žalobu pro zločin vraždy dle par. 413. a 414. voj. tr. zák. a pro přečin neoprávněného nosení zbraně dle par. 36. zbrojního patentu. Léčení řídil nadporučík-auditor dr. Kočvara, zapisoval p. dr. Formánek, obžalovaného hájil p. dr. Zikmund Taussig. Jako soudní znalci přítomni byli profesor dr. Heveroch a dr. Otto Wiener. Nalíčení předvoláno bylo šest svědků. Pro provedením přelíčení prohlášen byl k večeru rozsudek, kterým byl uznán Vaněček vinným pouze zločinem zabití dle par. 421. voj. tr. zák. a přelíčen par. 36. zbroj. patentu a odsouzen do těžkého žaláře na osm roků, čtvrtletně jedním postem a jednou tvrdým ložkem a dne 16. července každého roku tvárou komorou zastřešeno. Zástupce žaloby ohlásil proti rozsudku smatečnou stížnost, obhájce obžalovaného poslal odvolání co do výše trestu.

Neslavné pohrávání se zbraní. V Brně přišel 14letý student J. Makovský k svému druhovi, 11letému K. Jedonkovi, bydlícímu ve Veselé ulici číslo 14, na návštěvu a přinesl si s sebou flobertku, s kterou si oba hoši hráli. Anž by prý věděl, že zbraň je nabita, počinul si Makovský s ní tuze neopatrně, tak že pojednou treskla rána a náboj zaryl se Jedonkovi do zad, pralotě tělem a uvil pet kůži na prsou. Uhořel hoch skógl se k zemi a krátce před přijetím do zemské nemocnice skončil, ne navhy vědomí.

Rakousko spaseno. — Před šesem konalo se před pražským volebním soudem líčení proti čtyřem patnácti a šestnáctiletým učním pro sločin urážky voličůvstva, kterého prý se dopustil tím, že zpívali dne 2. ledna na Kollarově náměstí v Žižkově jakousi zapovězenou píseň. Volební soud uznal všechny čtyři obžalované vinnými a odsoudil je k resti v osmi měsíčním těžkého žaláře, z

střešného měsíčně tvrdým ložkem a postem.

Hodná matka. V minulých dnech odezven byl z vozu, který se nesouso jímto převa. Když stál v Pokašské ul. v Olomouci bez dozoru, ruční koč s prádlem. Po lici posadřilo se zloděje vypátrati a dopravit k soudu. Jest to 18letá dívka. Při výslechu udal, že ke krádeži sveden byl vlastně svou matkou. Ukradeně prádlo prodala matka hochova neznámým italským vystěhovalcem na Zelené

datkřivě na lékáře, aby posdři svými bílé housky pouze a jedním možím, který povahou své mnoho zřel. V minulých dnech odezven byl z vozu, který se nesouso jímto převa. Když stál v Pokašské ul. v Olomouci bez dozoru, ruční koč s prádlem. Po lici posadřilo se zloděje vypátrati a dopravit k soudu. Jest to 18letá dívka. Při výslechu udal, že ke krádeži sveden byl vlastně svou matkou. Ukradeně prádlo prodala matka hochova neznámým italským vystěhovalcem na Zelené

České Lípě tresty až o 600 K poá kuty. Po příkladu města Hrubu zavedlo i město Horní Látvinov "Rambrovce-poukaský" znejiř na určitou váhu braubaru na každého obyvatele. Toto opatření bylo vyvolána skrovnou zásadou této potraciny.

Dárky, které mu nedozly. — Na Bětlavě v Olomouci bydlila dělnice Pirklová, která sousedé neviděla již po dva dny vyjít z domu. Ponevadž se tušlo nestějí v záměnem byt, byl pohledně o zong urvá. Seděla na truhlici, hlavou pokleslá na stole — a stuhla, ranena mrtvicí. Před ní krašice, dvě láhve, krabička tabáku a zápalek. Ješ balla pro muže do pole. Ale neobabala jich a do pole neposlala. Mrtvola byla převedena na ústřední hřbitov a tam pohřbena.

Poloroční model 257 kar v jedné

\$1325

F. O. RACINE se 127 - palcovým rozpjetím kol.

26 zvláštních předností

vesměš zaplacených 10,000 úsporou továrny umožněnou John W. Bate-m---odborníkem ve výkonnosti

V této poloroční Mitchell káře máme množství nových věcí k ukázaní. Vesměš nové myšlenky, které byly objeveny ve 257 modelech v Novém Yorku vystavených. A 26 zvláštností Mitchell vlastních. Nepromeskejte tuto káru. Se 127 palcovým rozpjetím kol

JOHN W. BATE ZA VŠECKY ZAPLATIL

Sestavení rámu u Mitchell jest stejné. Ku jeho vytvoření vyhovují jsme 13 roků. A nemůžeme doufat na jeho změně zlepšení.

Však sta hotovitelu—odborníku a u-měleu—vynalézá nové myšlenky na sestavení korby a výbavy. A máš hlavní snahou jest, udržeti se před ostatními v popředí.

množství způsobech nejzajímavější karou v trhu.

ODMĚNA NA ZHOTOVENÍ

Zhotovení této korby vyjímádo se na výstavě nejlépe. Byla ženami a muži uznána za nejkrásnější model, jaký byl vytvořen.

Styly korby jsou jako ženské styly. Popularita hotovitelu jest často neobhlbená. Jednou cestou zvlášť jest dát to odhlisovat jako my jsme to učinili. Jako výsledek toho hlasování zahrnuje v to 257 modelů my máme vzor, kterému všichni místo mezi kárami v této sezóně přiznají.

Tak jest to s každou novou myšlenkou a výbavou. Ty nejsou pouze naší myšlenkou. Ty jsou vše, jež lid na výstavě měl nejlépeji.

SLOŽENÍ NAŠÍ KÁRY

V tomto roce použili jsme nového směru. Objevili jsme tento poloroční model—druhý náš pro 1916.

Zadrželi jsme jeho dohotovení až po výstavě v New Yorku. Tam poznali jsme všechny nové myšlenky a pokyny. A zvěděli jsme, co se lidu zamlouvá.

Potom sloučili jsme v tomto novém modelu 73 věcí, již lid si přeje. Z těch 26 jest Mitchell vlastních, buď výhradních nebo velmi vzácných.

Tak že shledáte tento nový Mitchell v

Šest cylindrů — vysoký pohon, motor velké rychlosti — 127-palcové rozpjetí kol. Zadní ráfy nesklouzavé. Úplně moderní vybavení, včetně s motorem poháněnou vzdušnou pumpou.

\$1325 F. O. B. Racine za 5-sedadlovou turistickou káru nebo 3-sedadlový roadster. Korba pro 7 osob za \$35 zvlášť. New Mitchell Eight, 150, f. o. b. Racine.

VÝHRADNÍ ZVLÁŠTNOSTI

Potom tato Mitchell zahrnuje 26 zvláštních předností vlastností to, jež jiné káry nemají.

Všecky jsou záložní jsou to vesměš věcí, jež bysťe přehledli. Jsou však nákladné a neobyčejné. Proto většina hotovitelu je ignoruje, nebo vypisují je jako zvláštnosti.

My věříme, že pěkné káry v přítomné době mají zahrnovat veskere známé pohodlí. Proto také jsme přidali vše, co jsme zvěděli nebo vymysleli.

Nechceme vás rozhodnout, až vyznámé všechny tyto zvláštnosti, budete-li si přát, abychom některou vyměnili.

Mitchell-Lewis Motor Co.

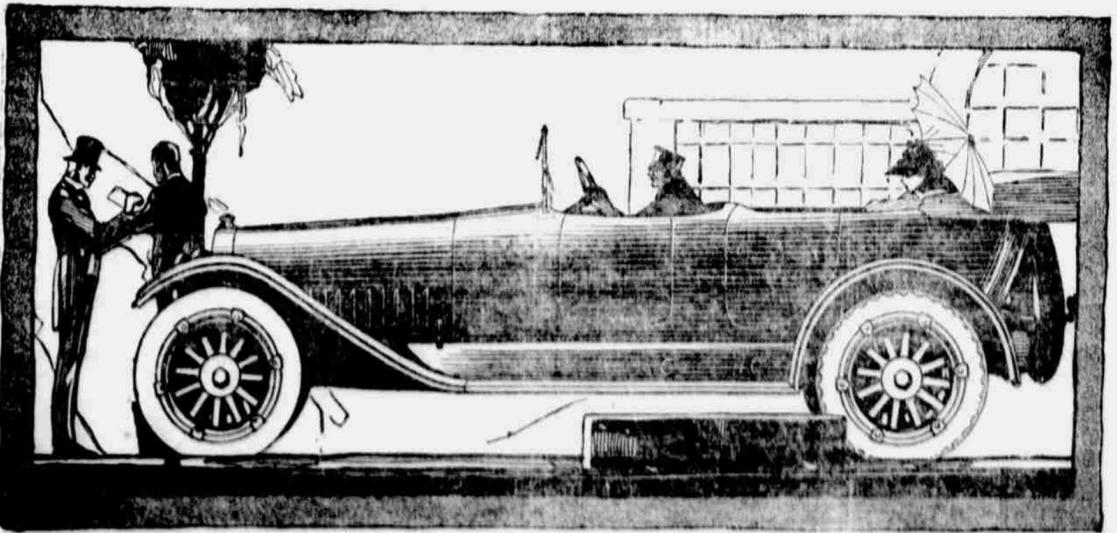
RACINE, WISCONSIN, U. S. A.

J. T. STEWART MOTOR CO.

2048-50-52 Farnam St., Omaha, Neb.

Telephone, Douglas 138

Zástupci pro Nebrasku a západní Iowu

střešného měsíčně tvrdým ložkem a postem.

Hodná matka. V minulých dnech odezven byl z vozu, který se nesouso jímto převa. Když stál v Pokašské ul. v Olomouci bez dozoru, ruční koč s prádlem. Po lici posadřilo se zloděje vypátrati a dopravit k soudu. Jest to 18letá dívka. Při výslechu udal, že ke krádeži sveden byl vlastně svou matkou. Ukradeně prádlo prodala matka hochova neznámým italským vystěhovalcem na Zelené

Housková epidemie v Tepličech. — Až dosud byla možná v Tepličech dostati bílé housky na lékařský předpis. Hle vyhlásky městské rady prováděno bylo s tímto vysvědčením tolik úplech, že městská rada platnost všech zrušuje. Od 20. února smají býti vydávány housky pouze na nové lékařské předpisy. Městská rada apeluje

duchlivě na lékaře, aby posdři svými bílé housky pouze a jedním možím, který povahou své mnoho zřel. V minulých dnech odezven byl z vozu, který se nesouso jímto převa. Když stál v Pokašské ul. v Olomouci bez dozoru, ruční koč s prádlem. Po lici posadřilo se zloděje vypátrati a dopravit k soudu. Jest to 18letá dívka. Při výslechu udal, že ke krádeži sveden byl vlastně svou matkou. Ukradeně prádlo prodala matka hochova neznámým italským vystěhovalcem na Zelené

České Lípě tresty až o 600 K poá kuty. Po příkladu města Hrubu zavedlo i město Horní Látvinov "Rambrovce-poukaský" znejiř na určitou váhu braubaru na každého obyvatele. Toto opatření bylo vyvolána skrovnou zásadou této potraciny.

Dárky, které mu nedozly. — Na Bětlavě v Olomouci bydlila dělnice Pirklová, která sousedé neviděla již po dva dny vyjít z domu. Ponevadž se tušlo nestějí v záměnem byt, byl pohledně o zong urvá. Seděla na truhlici, hlavou pokleslá na stole — a stuhla, ranena mrtvicí. Před ní krašice, dvě láhve, krabička tabáku a zápalek. Ješ balla pro muže do pole. Ale neobabala jich a do pole neposlala. Mrtvola byla převedena na ústřední hřbitov a tam pohřbena.